

משנה תורה השלם

רמב"ם חבר"

מותאם ללימוד השיעור היומי

בפרק אחר שלם ומושלם

ערוך ומסודר ברוח הוראות וشيخות הרבי

תולדות הרמב"ם – בהתאם למסורת
חכ"ד

נסוחים – מענות קודש, התכתבויות,
ומיצגים.

מפניו לאון נינו הופיע (קצת שעודן הארכט) מלוחהו בירך שמן
עישון, וילא בירה מוקה⁴ ④
השנה הריבא'

ביבון הילחות של עבדורה זהה ②
לא... והה יתנו לנו גם
כדי שצפבון בהן ובם כבמו
מן שטש שטש עטש עטש מלון מילון
שונן עשון... ובן והעישנה חתמת
סומן לנו לנו לנו לנו כלון כלון
סטטם.

ב. גוי שהה מסתור מינימאל – פון שהציגו בלבו רוח שלוש אגודות מלבדו, שולש שמות [שם] את י"ז. ג'. עיר ישראל שירה רוחם למלhot, עוזר ליש' לפני מלבדם;¹⁵ וריה לו נגאי ולוי שלא רוחם לדם – הריו דה ברה לרל'ש מבולטים של רוחם, ולכלח נבר פיו דרכך שון עוזרין.¹⁶ ד. אין מנגנון בוגום, שאפער: "לא תחשש"¹⁷. בצד הוא הבהיר במאמריו: ה'אלן וגפה תמי פט', זו עצל מלכלי מדי, איני חולקם פלוני רוחם, שאם לא לך אין חצבי מעשים; ה'אלין שעיל מומיין, איני יוציא מפתח בית רוחים, שאם צוותה, יפנענו אדים רמאיין. ובן אלן ישומעים מצצוף העופות ואנוקרים: י'תורה קד'/ רלא וויה קד', שוב' לעשות ברך פלוני, ורע לעשות דבר

- משיחת ט"ו תמוז ה'תשמ"ו, יו"ד שבט ה'תשמ"ז -

- 1 נסוך מדויק** לפי כתבי יד מדוקים,
- 2 ניקוד מלא**, פיסוק וסימני תחביר להקלת הקריאה והבנה.
- 3 ביאורי מילים ומונחים** להבנה שוטפת.
- 4 השגות הראב"ד** משולב בצדוד לטקסט הכתוב.

6 **"מקבילות הרמב"ם"** - ציונים למובאות מקבילות מסופרי הרמב"ם האחרים - (נאנו בשעתנו ע"ג הוראת הרבי).

7 **"יד להלכה"** - ציון פוקי ההלכה
שנגסוקו בשנו"ע ושנו"ע אדמו"ר הזקן דלא
כהרמב"ם.

8 **"עיטורי מלך"** - הפניות לכל ביאורי הראי
מכל חלקי לקו"ש, ספרי השיחות, ו"ין
מלךות".

9 סימון השיעורים - ציון עקבי של השיעורים היומיים - לפי כל המסלולים.

דבר מלכות – שיחות הרבי אודוט הראות תקנות וענינים הקשורים לתיקנת לימוד הרמב"ם היומי, ותוכן ב"בדרכות".

* **"מורה שיעור"** רב שנתי, לכל המסלולים, משולב בתtor הספר.

**אורים ותרשיים מהנים שישלב
הרמב"ם בספריו והושמו בדףוים
המצויים.**

מבוא מקיף אודות תקנות ליכון הרמב"ם והוראות שונות מורהבי, וכן בירור מקיף בתורת נשיאי חב"ד בקשר לרמב"ם ווירג'ין.

"לחיות עם הזמן" - לא בזבוז זמן!

купות מיוחדת לרכישות מרכזיות של בתים חב"ד ובתי כנסת
office@chazak.co.il • 08-8502771

ב'חנק³⁵, שחתורה אמירה: "לנו לאַכְנִינוּ עד עָלֶם".³⁶ ד. וכן אם ערך דבר מדברים שלטנים מפני דבשומעה [מסורת ממראית], או שאמר ברין מדרין תורה ש"ר צורה לו שחרין קד הוא ורבלה בדרבי פלוניים³⁷ - חרי זה נביא שקר,³⁸ וחינה³⁹ אף על פי שעשה זאת; שחרי בא להכחיש תורה שאמרה: "לא בשים היא".⁴⁰

ג' 3 אבל לפ' שעיה, שומען לו בכל.⁴¹ ה. בכהו דרבאים אמרות? בשאר מצוות; אבל בעבודה ורה - אין שומען לו, ואפללו לפ' שעיה.⁴² ואפללו עשהאות ומופחים גודלים, ואמר ש' צורו שתthead עכורה ורה היום בבלר, או בעשיה זו בלבד - חרי זה דבר סרה על הד'⁴³; ועל זה צורה נתקהוב אמר: "ובא קאות מהומות .. לא תשמע אל דברי הנביא והוא .. כי דבר סרה על ה' אליהם"⁴⁴; שחרי בא להכחיש נבואתו של משה. לפיכך גרע בראוי שהוא נביא שקר, וככל שעשה - בלאם וכושך עשה; וחנן.

פרק י

שיעור ח

שיעור 22

א. כל נביה שיעמוד לנו ויאמר שה' שלחו, אין צරיך לעשות אותן כדי פארך מאותות משה רנו או מאותות אליהו ואלישע, שישי בהם שמי מנהגו של עולם; אלא האות שלו, שיאמר דבריהם העתידין לחיות בעולם, ואמן דבורי, שיאמר: "כִּי תָּהַגֵּר בְּלֹבֶבֶךְ: אֲכִיכְּ בָּדַע אֶת דָּרְכְּ גַּנוּ".³ ו לפיכך, בשכונת אדם החראי נבואה במלואות [בשלוחה] ה, ולא יבוא להוטס לילא לרע, אלא לעבד את ה' במצוות התורה - אין אומרין לו: 'ברע לנו את רם, או החרת מות ופייא באלו', אחר קד גנאמין קד, אלא אומרין לו: אם נביא אתה, אמר לנו הרבה העתידין לחיות; והוא אומר,ansen מהפכים לראות תיבוא דבורי: אם לא יבואו, ואפללו נפל דבר אשר קפן - בירוע שהוא שקר. ו אם באו דבריו בלן - והוה בעינינו נאמן.

ב. יוכווקון אותו פעומים הרבה. אם נציאו דבריו בלן ואבאה אמרינו, הרי זה נביא אמת, כמו שאמר בישוואל: "וַיַּדַּע לְשִׁירָאֵל מִזְרָח וְעַד בָּאָרֶץ שְׁבֻעָה, כִּי נָמְן שְׁמוֹאֵל לְבִיאָ לְה'"⁴. ג. ובלתי המשונני והקסמיין אומרין קה עתיד לחיות, ומה ההפרש בין הנביא ובנים? אלא שרמשונני והקסמיין ופייא ברן, מבנות דבריהם מתקמיין ומוצקן אין מוקמיין, בענין שנאמר: "יעמרו אַתָּה וְשׂוֹעַךְ הַבָּרִי שְׁמָךְ, הַחוֹם בְּכֹכְבִים, מְרוּעָם לְחֶרְשִׁים, מְאַשֵּׁר בָּאוּ עַלְךָ"⁵ - "מְאַשֵּׁר", ולא כל אישר. ואפשר שילא יוכווקים מדבריהם כלום, אלא יטשו בכל, בענין שנאמר: "מִפְּרַט אֶתְחָדָה בְּדִים, וּקְסָמִים יוֹלְלִים".¹⁰ ו אבל נביא - כל דבריו קמיין, שיאמר: "כִּי לֹא יְלַמֵּד מִזְרָח ה' וְאַזְרָח".¹¹ וכן הרוא אומר: "נָבֵיא אֲשֶׁר אֶתְחָדָה חָלוּם, יָסַר הַלּוּם, וְאֶשְׁר דָּבָר

6

מקובלות בספריו הרמב"ם
הקדומה לפיה"מ (ועיין הגהות טורי אבן
באי). **סנהדרין מל'ת טר.**

1

אתהו, זכר דברי אמתה; מה לתוכן את הפה, נאם ה' ¹² – בָּלְאָה
שדרבדרי הקומפזים והחלומות בתוכן ¹³ שעתיר בע מעת בר
תובנה נקי, וזכר ה' בבר שאין בו תוכן כל ¹⁴, ובבר הוה
ההקסמים לאמות מוכבין ¹⁵; ואמר, שאthon דרברים שמוריין חמונינס
אצין את צרכין לשלוון וכוסט וכיצא בו¹⁶, שאמור: "לא
בchap. ה' המבוקה רכਮיא בך מעבר בנו ובתו באש, קוסט קומפזים .. וגו'" ¹⁷ כי הגוים
הזהלה. וגו' ¹⁸ נביא מקרוב מארח' ¹⁹. לא לרמתו, שאון הגביא
עומדר לנו, אלא להודיעינו דרברים העתידים להיוות בעולם,
משבע רועב מלחה ושלום וכיצא בהן; ואפללו ארכי ייחד
בזודע לו²⁰, בchap. ג' שאלו שאברה לו אבראה ורקל לבבאי להודע
עכברדו דרברי, אין בזה הכחשה ללבאותו²¹, ואין אמרים: "הפה
כניתו, או שתהה להם [נתנו להם ארצת] חוויה" ²² ונסלח להם באנש
הכנית על טבה ואמר שידרה קך וקה, ולא בא הטעבה שאבר
ב-chap. ד' שעוזה נביא שקי: שביל דבר טבה שగור האל, ואפלו
על תנאי – אינו חורו²³. ראה לזרת, שברדי הטובה בלבד יבחן
הגביא. והוא שירמו אמור בתשובה לחנינה בן עוזו,
שבשרה ירמיה מתגננא לרעה והנני לטובה. אמר לו רימה:
חנןת, אם לא יעמדו דרברי, אין בזה ראה שאני נבא שרין;
אבל אם לא יעמדו דרברי, יודיע שאותה נביא שקי ²⁴, שגאורה:
איך שמע נא את הדבר הזה וג' הגביא אשר יבא לשלה,
בchap. ה' דבר הגביא יידע הגביא אשר שלחו ה' באותה²⁵.
ה. נביא שמידר לו נביא אחר שעוזה נביא – דרי זה בוחק
הביבאי, אין זה שני ארך תקורה²⁶; שרוי מושה רבינו העיר
להוציאו. נביא שגדעה ביבתו והאכנו דרברי עטם אחר פעם,
או שעוזיד לו נביא, והיה חולק בדרבי הנבואה – אסור לחשב
אחריו ולחרר בלבאותו, שמא איזה אמרת. כי אסור לסתות
וותר מדי, ולא נהיה הולכים ומונחים לעוזם²⁷, שגאורה: "חייב
תגנעו את ה' אלהים, כאשר נסתהם בפפה"²⁸, שגאורה: "חייב
ה' בקרbone, אם אין"²⁹. אלא מאחר שנדען שמי' – יאמינו – עטנו
שנאמר: "ירדע, כי ביביא היה בתוכם"³⁰.

בריך רחמנא דסיען

5

מקורות היד